

Městské muzeum

Muzeum bylo znovu obnoveno k 1. lednu 2006. Původní Krajské muzeum vzniklo v roce 1933 z iniciativy sběratele Františka Táborského, který do fondu muzea věnoval mnoho předmětů ze svých rozsáhlých sbírek. Nacházelo se v prostorách tzv. chlapecké školy.

Současné muzejní expozice najdete v přízemních prostorech zámku a jsou věnovány keramice 18. a 19. století, sochaři Oldřichu Drahotušskému a zakladateli muzea Františku Táborskému.

Bystřická keramika

V Bystřici pod Hostýnem se výroba keramiky rozvíjela už od středověku, nejstarší zmínka o bystřických hrnčích je z roku 1420. Na konci 18. století vybudoval v Bystřici pod Hostýnem František Antonín hrabě della Rovere di Monte l'Abbate manufakturu na výrobu keramiky. Manufaktura začínala s ručně malovaným

dekorem krajin, který byl na konci 19. století velmi oblíbený. Jako první manufaktura na keramické nádobí na Moravě získala od císaře povolení k výrobě nádobí s tištěným vzorem. Keramička byla velmi úspěšná, nepracovala ale příliš dlouho, po smrti zakladatele, v roce 1805 byla výroba zastavena. Manufaktura vyráběla zboží značené jako „Bistritz“. Na přední straně je vyobrazena konvička vyrobená v bystřické manufaktuře na počátku 90. let 18. století, zdobená ještě ručně malovaným dekorem.

Keramika z Holíče

Císařskou manufakturu na výrobu keramiky ve slovenské Holíči založil manžel Marie Terezie František Štěpán Lotrinský někdy kolem roku 1743. Manufaktura vyráběla

nádobí určené pro šlechtická sídla. Typická pro Holíč byla purpurová červeň. V době rozkvětu továrny převládala v malovaném dekoru plně rozvitá růže v purpurových barvách.

Keramika z Hranic na Moravě

Hranická manufaktura na výrobu keramiky vznikla přesunem už fungující výroby ze severomoravského Proskova, a založil ji kníže Ditrichštejn. Hlína, kterou Ditrichštejn používal, nebyla příliš kvalitní a spíše se lila do forem, než aby ji dělníci modelovali na hrnčičském kruhu. Přesto vznikly krásné kusy. Mnoho se jich bohužel nedochovalo.

Olomučanská keramika

Keramické nádobí se začalo vyrábět kolem roku 1849 a na rozdíl od Bystřice, Holíče a Hranic nebyla továrna založena šlechticem. Manufaktura pracovala pod vedením bratří Schützů, proto je značena „Gebrüder Schütz“ nebo „Schütz bei Blansko“. Vyráběla nádobí pro chudší vrstvy zdobené pestrobarevným květinovým dekorem. V bystřickém muzeu je olomučanská keramika prezentována mj. koutním hrncem, do něž se na vesnicích vařila polévka pro rodičky.

Rajnochovická keramika

Manufaktura vznikla na začátku 19. století a převzala část dělníků ze zaniklé bystřické manufaktury. Rajnochovická keramika byla určena především pro středně majetné vrstvy obyvatel menších měst. Zakladatelem dílny se stal Florián Urbiš, kterému se podařilo odkoupit pozemky s jílovitou půdou v nedalekých Rajnochovicích. Manufaktura vyráběla hnědé nádobí zdobené žlutokrémovým proužkem nebo vzorem se jménem. Zvláštností, kterou se rajnochovická keramika vyznačuje, je trassaco – vzor ze světlé a tmavé glazury vytvářený pomocí „hřebínků“. Nádobí s tímto vzorem žádná jiná manufaktura nevyráběla. Keramika získala v roce 1845 čestné uznání na rakouské průmyslové výstavě. Nádobí bylo značeno názvem panství „Keltsch“.

Lidová keramika na pomezí východní Moravy a západního Slovenska

Zajímavé keramické nádobí je tzv. lidové nádobí. Nevyrábělo se v manufakturách, ale v drobných domácích dílnách hrnčičů, kteří si keramickou nádobu sami vytvořili na kruhu, vypálili, pomalovali, polili glazurou a nakonec i prodali. Protože se jedná o výrobu z pomezí Moravy (Vyškov) a Slovenska (Sobotiště), kam se po vyhnání uchýlili Habáni, je inspirována jejich dekorem.

Pracovna Františka Táborského

Muzejní expozice představuje pracovnu významného bystřického rodáka, spisovatele, učitele, překladatele a také jednoho ze zakladatelů bystřického muzea Františka Táborského.

František Táborský se narodil v roce 1858 v Bystřici pod Hostýnem, v rodině ševce. Absolvoval Slovanské gymnázium v Olomouci a Filosofickou fakultu v Praze. Stal se učitelem a později i ředitelem Vyšší dívčí školy v Praze.

Věnoval se také osvětové a kulturní činnosti, působil v mnoha spolcích a institucích, jakými byly např. v Praze působící Česká akademie věd a umění, Spolek výtvarných umělců Mánes, Svatobor, a mnohé další. Na Moravě působil v redakci časopisu Naše Valašsko, ve spolcích Radhošť a SVUM, z bystřických spolků jej najdeme např. mezi členy Sokola, Klubu českých turistů i spolku Krajinického muzea.

Zajímal se o výtvarné umění a literaturu, kromě básní psal také o umění, překládal, především z ruštiny, byl velkým propagátorem slovanské kultury, sběratelem knih, lidové keramiky a lidových předmětů denní potřeby.

Své sbírky daroval do Národního muzea v Praze a bystřického Krajinického muzea. František Táborský zemřel roku 1940 v Praze.

Sochy Oldřicha Drahotušského

V bystřické expozici se Oldřich Drahotušský prezentuje svou volnou tvorbou, jejíž podstatou je silný citový vztah k člověku i přírodě. Akademický sochař a restaurátor se narodil roku 1929 v Podhradní Lhotě. Vyučil se řezbářem v Holešově, později byl zaměstnán v Závodech umělecké kovovýroby, kde vytvořil řadu reliéfů a uměleckých předmětů z kovu. Stal se jedním z před-

ních umělců – restaurátorů. Celkem restauroval 84 uměleckých děl např. v Praze sochy na fasádě Národního divadla, pomník sv. Václava od J. V. Myslbeka, jezdecká socha Jana Žižky apod. Práce restaurátora se mu však stala osudnou, zemřel po pádu z římsy v roce 1994 v Plané u Mariánských Lázní.

Otevírací doba

duben a říjen	út–pá	9.00–12.00	13.00–17.00
květen–září	út–ne	9.00–12.00	13.00–17.00

Městské muzeum Bystřice pod Hostýnem

Pod platany 1

768 61 Bystřice pod Hostýnem

Tel.: + 420 573 501 966

www.bystriceph.cz

Městské muzeum

Bystřice pod Hostýnem

